

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: M. H. L.

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, IČO:
00007064, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2022, č. j. OAM-20/LE-VL12-HA15-2022,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

1. Žalobou naříkaným rozhodnutí ze dne 14. 3. 2022, č. j. OAM-20/LE-VL12-HA15-2022 rozhodl žalovaný o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu tak, že se žádost o mezinárodní ochranu podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**) zamítá jako zjevně nedůvodná. K těmto závěrům dospěl žalovaný poté, co v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jsou ekonomické důvody, neboť přijel do Evropy pracovat a vydělávat kvůli nízké životní úrovni, kterou ve Vietnamu měl, a také proto, že jeho rodiče se tam zadlužili.

II.

Žaloba

2. V žalobě namítal žalobce nedostatečné posouzení jednotlivých důvodů pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Žalobce byl přesvědčen, že žalovaný nedostál své povinnosti vyplývající ze zásady materiální pravdy, kdy nedostatečně zjistil skutkový stav zjištěný v rámci řízení, v důsledku čehož pak nesprávně došlo k tomu, že nejsou naplněny podmínky pro přiznání některé z forem mezinárodní ochrany. Dále žalobce namítal, že při provedeném pohovoru neuvedl výlučně ekonomické důvody. V tomto směru měl žalovaný posoudit žádost žalobce pouze paušálně, nikoliv objektivně. Poté uvedl žalobce výčet jím shledaných zákonných ustanovení jež měl žalovaný porušit (§ 2 odst. 1 a 4, § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád; § 12 a 14a zákona o azylu; čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod). Dále žalobce uvedl, že žalovaný pochybil, když řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Žalobce nesouhlasí s tím, že nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany a považuje proto napadené rozhodnutí za nezákonné. *K tvrzené legalizaci pobytu na území žalobce odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 18. 6. 2019, č. j. 8 Azs 27/2019. Z výše uvedených důvodů žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.*

III.

Vyjádření žalovaného

3. *Ve vyjádření k žalobě dne 30. 3. 2022 žalovaný nesouhlasil s žalobou, neboť při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil, a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Rovněž vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. Žalobce v průběhu správního řízení dle žalovaného neprezentoval jakékoli skutečnosti svědčící o tom, že by mu ve Vietnamu hrozilo nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy. Argumentaci takového obsahu nepředložil ani v žalobě. Žalobce svou žádost o mezinárodní ochranu opřel pouze o ekonomické důvody, přičemž neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem shledal žalovaný naplněny důvody k*

aplikaci § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a napadené rozhodnutí je v tomto směru dostatečně odůvodněno. Žalobce v průběhu správního řízení a ani v žalobě nepředkládá skutečnosti, jimiž by mohl správnost a zákonnost závěrů vyslovených žalovaným zpochybnit. Z výše uvedených důvodů poté žalovaný soud navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
5. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s.ř.s. a napadené výroky rozhodnutí správního orgánu přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž se v souladu s čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany zabýval i novými skutečnostmi odpovídajícími stavu v okamžiku svého rozhodování.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Žaloba je nedůvodná.
7. Ze správního spisu zjistil soud následující. Dne 10. 2. 2022 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Dne 24. 2. 2022 žalobce poskytl údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR a konkrétně sdělil, že nemá žádné náboženské ani politické přesvědčení a není členem žádné politické strany ani politické skupiny. Je svobodný a bezdětný. Z Vietnamu vycestoval letecky, přistál v nějaké zemi, jejíž název nezná. Z letiště cestoval taxíkem a poté přestoupil do dodávky, která dále pokračovala do Domažlic. Cesta z letiště do Domažlic trvala celkem asi dvacet hodin. Na území ČR vstoupil přibližně dne 17. 1. 2022. Po přistání na letišti mu převaděč vzal cestovní doklad. Žadatel v minulosti nepobýval v žádném jiném státě Evropské unie ani neměl udělena žádná víza či povolení k pobytu v jiných státech. V dřívější době nežádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR ani jiných státech. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že jej pouze bolí noha, ale lékaře nenavštívil. Jinak je zdravý a žádné léky neužívá. O mezinárodní ochranu v ČR žádá z důvodu, neboť si chce v Evropě vydělat nějaké peníze, protože má ve Vietnamu dluh. Jiné důvody, které jej vedly k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nemá. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl s žalobcem proveden dne 24. 2. 2022. V průběhu pohovoru uvedl, že se zadlužil tím, že si zaplatil cestu do Evropy. Dlužná částka, kterou musí zprostředkovateli uhradit, činí 400.000.000 VND. Ve Vietnamu měl nízkou životní úroveň, a proto se vydal na cestu do Evropy. Chtěl zde pracovat a zlepšit tak svůj život. Zprostředkovatele si vyhledal prostřednictvím internetu. Ten mu slíbil, že za výše uvedenou úplatu mu zajistí cestu do Evropy a práci. Zprostředkovatel mu řekl, že v Evropě je hodně práce za vysoký výdělek (až 2.000 EUR). Konkrétní název země kam letí, žadatele nezajímal, chtěl hlavně tam, kde bude práce. Peníze si půjčil ve státní bance, resp. jeho rodiče si vzali půjčku oproti zástavě na dům. Konkrétní cílovou destinaci v Evropě žalobce neměl. Při návratu do Vietnamu by byl bez finančních prostředků a rodičům by byl zabaven dům. Jiné nebezpečí mu ve vlasti nehrozí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

8. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu „*Žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.*“
9. Podle § 16 odst. 3 věta první zákona o azylu „*Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.*“
10. K výčtu ustanovení, která byla podle žalobce porušena, soud uvádí, že pouhý výčet zákonných ustanovení, která měl žalovaný dle žalobce porušit, nelze považovat za žalobní body (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Azs 88/2018-38, kde je s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58 uvedeno, že výčet zákonných ustanovení, s nimiž má být napadené rozhodnutí dle názoru žalobce v rozporu, nelze považovat za žalobní body).
11. Soud má za to, že žalovaný řádně zjistil skutkový stav věci dle § 3 správního řádu. Za tímto účelem provedl se žalobcem pohovor, při kterém mu umožnil sdělit všechny skutečnosti týkající se okolností jeho odchodu z vlasti, jeho života v zemi původu i v ČR a důvodů podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Rovněž shromáždil informace o politické a bezpečnostní situaci ve Vietnamu. Na základě zjištěných skutečností dospěl k závěru, že důvodem, proč žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, byla snaha o legalizaci dalšího pobytu na území ČR za účelem zlepšení ekonomické situace. Současně s tím bylo dle názoru soudu zcela nepochybně zjištěno, že žalobce vycestoval ze země původu pouze za účelem lepšího výdělků v Evropě.
12. S posouzením věci tak, jak jej učinil žalovaný, se soud plně ztotožňuje. Žalobce v průběhu správního řízení nevyjádřil žádné obavy plynoucí ze situace ve vlasti, nesdělil žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Důvody, proč žalobce opustil vlast, byly pouze ekonomické, o udělení mezinárodní ochrany požádal až poté, co se jeho další pobyt na území ČR stal nejistým a kdy nedosáhl svého cíle, tj. nalezení práce a obstarání si finančních prostředků pro další setrvání v dané zemi. K důvodům podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany konstatoval: „že má ve Vietnamu dluh, chce vydělat v Evropě nějaké peníze.“ Při pohovoru dne 24. 2. 2022 jednoznačně deklaroval, že ze země původu vycestoval s cílem nalézt v Evropě práci a zvýšit svou životní úroveň, dokonce si za tímto účelem půjčil od státní banky peníze na vycestování, respektive jeho rodiče, kteří ručí za tento dluh svým domem. Na otázku – „Co by Vám dle vašeho názoru bezprostředně hrozilo v případě návratu do vlasti?“ – odpověděl „Kdybych se vrátil do Vietnamu, byl bych bez finančních prostředků a rodičům by zabavili dům“ Ve prospěch tvrzení žalovaného poté svědčí také odpověď žalobce na otázku: „Existují ještě nějaké jiné důvody pro podání mezinárodní ochrany, než důvody ekonomické?“ Odpověděl žalobce: „Ne, pouze tyto. Chci pracovat v Evropě.“ Rovněž dále žalobce potvrdil, že veškeré azylově relevantní důvody už sdělil a nemá, co by dodal. Z

uvedeného jednoznačně a bez dalších pochyb vyplývá, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany za účelem legalizace svého dalšího pobytu v ČR a možnosti zde najít zaměstnání, čímž uvedl pouze důvody podání žádosti podřaditelné pod ekonomické důvody. V této souvislosti lze odkázat na usnesení NSS ze dne 11. 3. 2020 č. j. 4 Azs 415/2019-24, ve kterém kasační soud shledal: „V případě námitky týkající se nesprávné aplikace § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 9. 12. 2003, č. j. 7 Azs 32/2003 - 60. V tomto rozsudku kasační soud aproboval zamítnutí žádosti § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu v případě žadatele, který „opakovaně uvedl, že měl ekonomické problémy, proto chtěl do ČR, aby si zde našel práci. Dále výslovně zdůraznil, že udělení pokuty za nenastoupení vojenské služby nepovažuje za rozdíl od špatné ekonomické situace v zemi původu a nemožnosti získat zaměstnání za důvod žádosti o azyl. Ze shora uvedeného je patrné, že hlavním a prakticky jediným relevantním důvodem, pro který stěžovatel žádal o azyl, jsou ekonomické důvody. Tento nikdy neuvedl, že by v zemi svého původu byl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo měl odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, jak stanoví zákon o azylu v ust. § 12, pokud jde o důvody udělení azylu. Stěžovatelův odkaz na zavádějící a účelově kladené otázky v průběhu pohovoru před správním orgánem proto soud shledává jako nedůvodné a účelové.“

13. K povaze mezinárodní ochrany zdejší soud také připomíná rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2019, č. j. 3 Azs 144/2018-24, ve kterém se uvádí: „Je proto zřejmé, že žádost o azyl nechtěl stěžovatel využít jako prostředek k ukrytí před pronásledováním, ale chápal jej pouze jako způsob legalizace svého pobytu, aniž by mu v zemi původu brozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 26. 9. 2006, č. j. 4 Azs 442/2005-43, vyslovil, že „institut azylu slouží lidem, kteří jsou v zemi původu pronásledováni ze zákonem stanovených důvodů (§ 12 zákona o azylu) a obecně není prostředkem pro řešení jakýchkoli problémů (ekonomických, osobních, rodinných) v zemi původu.“ Je třeba poznamenat, že k legalizaci pobytu na území ČR slouží primárně instituty dané zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, nikoli ty upravené zákonem o azylu.
14. Co se týče tvrzeného důvodu pro udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k tvrzenému dluhu a obav z jednání věřitelů, konstatuje soud, že žalobce není dle vlastních slov dlužníkem. Půjčku si měli vzít od státní banky jeho rodiče, kteří za její splacení ručí svým domem. Uvedený postup je tak zcela v souladu s běžnou úvěrovou praxí i zde v ČR a nelze očekávat, ani žalobce nic takového netvrdí, že by v případě nesplacení dluhu mělo dojít k jednání ze strany věřitele (banky) podřaditelnému pod azylově relevantní důvody. Soud tudíž tuto námitku neshledal důvodnou.
15. Pakliže žalobce poté v žalobě zmiňuje, že k žádosti uvedl i jiné další azylově relevantní důvody, které žalovaný pominul, konstatuje soud, že tyto žalovaným pominuté důvody mu nejsou ze správního spisu patrné a ani nyní v žalobě je žalobce nikterak nespecifikoval, v důsledku čehož není tudíž možné důvodnosti těchto tvrzení žalobce přisvědčit.
16. Soud uzavírá, že žalobce v průběhu správního řízení uváděl pouze ekonomické důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nesdělil žádnou skutečnost svědčící o tom, že by v jeho případě mohly být naplněny důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný tak postupoval v souladu se zákonem o azylu, když

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, kdy toto své rozhodnutí i následně řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodnil.

17. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI.

Náklady řízení

18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. dubna 2022

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně